

ΕΤΟΣ 58ον

1 Αυγούστου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 31 (2983)

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Ἡ διήγηση τῆς θαυματουργικῆς θεραπείας τοῦ ἐπιληπτικοῦ νέου ξαναδιαβάζεται μέ περισσότερες λεπτομέρειες, ὅπως τὴν παρουσιάζει τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Μάρκου. Ἡ σημερινή περικοπή γιὰ ἄλλη μιὰ φορά διακηρύσσει ἐμφαντικὰ τὴν ἀδιαφιλονίκητη κυριαρχία τοῦ Χριστοῦ πάνω στίς δαιμονικές δυνάμεις. Ἡ πίστη τοῦ ἀνθρώπου στήν ὑπερδύναμη τοῦ Θεοῦ πραγματώνει τὸ θαῦμα τῆς ἀπελευθέρωσής του ἀπό τίς καταστροφικές συνέπειες τῆς μανίας τοῦ διαβόλου.

Ἡ ὕπαρξη τοῦ διαβόλου καί οἱ ὀλέθριες ἐνέργειές του

Ὁ Χριστός δέν συνάντησε πρώτη φορά τόν διάβολο κατά τίς θεραπείες τῶν δαιμονισμένων ἢ τῶν ψυχασθενῶν, οἱ ὁποῖοι, σύμφωνα μέ τίς ἀντιλήψεις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ἦταν ἐπηρεασμένοι ἀπό τή δύναμη τοῦ διαβόλου. Βέβαια, δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι, σύμφωνα μέ τή θεολογική προσέγγιση, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς δέν ἐρμηνεύει καί δέν ἀναλύει τή βιολογική καί ἰατρική ἄποψη, κάθε μορφή ἀρρώστιας εἶναι συνέπεια τῆς πτώσης, τῆς ἁμαρτίας καί τῆς φθορᾶς τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Χριστός, λοιπόν, ἦρθε νά λύσει τά ἔργα τοῦ διαβόλου. Πρὶν ἀρχίσει τὸ λυτρωτικό Του ἔργο, πῆγε στήν ἔρημο ὅπου ἔμεινε «ἐν νηστείᾳ καί προσευχῇ» σαράντα ἡμέρες καί νύχτες. Ἡ ἔρημος εἶναι ὁ τύπος καί ἡ εἰκόνα τοῦ κόσμου πού ἀρνεῖται τόν Θεό καί ὑποτάσσεται στόν «κοσμοκράτορα τοῦ σκότους», στόν «ἄρχοντα τοῦ αἰῶνος τούτου».

Οἱ χαρακτηριστικοί αὐτοί ὄροι δέν δηλώνουν, βέβαια, τὴν ἐπικράτηση τοῦ διαβόλου ἐπὶ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὴν παγίδευση καί τή θεληματική παράδοση τοῦ κόσμου στά τεχνάσματά του. Τό πιό τρομακτικό ἔργο τοῦ διαβόλου εἶναι ἡ ἐρήμωση τῆς ψυχῆς καί τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτός εἶναι ἡ αἰτία τῆς πνευματικῆς νέκρωσης τοῦ κόσμου. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς γράφει ὅτι «ὁ Θεός δέν ὀδηγεῖ στήν ἔρημο τόν λαό Του, τόν Υἱό Του καί, ἀργότερα, τοὺς ἀναχωρη-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιζ' 14-23)

Ἡ θεραπεία τοῦ σεληνιαζόμενου νέου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ, καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. Καὶ ἐπέτιμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἄπιστίαν ὑμῶν. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν. Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Ἀναστρεφόμενων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

τές καὶ τοὺς ἐρημίτες, γιὰ νὰ ἀποφύγουν τὸν κόσμον, ἀλλήλα, ἀντίθετα, γιὰ νὰ τὸν πλήξουν στὴν καρδιά του καὶ νὰ διακηρύξουν ἐκεῖ, στὸν πιό σκληρὸ τόπο τῆ νίκη καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Θεοῦ». Τό γεγονός ὅτι ὁ Χριστὸς συναντᾷ στὴν ἐρημο τὸν διάβολο καὶ δίνει ἐκεῖ τὴν πρώτη καὶ καθοριστικὴ μάχη μαζί του ἀποδεικνύει μὲ τὸν πλέον κατηγορηματικὸ τρόπο τὴν προσωπικὴ ὑπαρξὴ τοῦ διαβόλου. Μιά ἀόρατη πνευματικὴ ὑπαρξὴ καὶ αὐτοσυνείδηση καὶ μὲ δική της ἐλευθερὴ θέληση.

Ἐπάνω σ' αὐτὴν τὴν ἀλήθεια τὸ κακὸ βρῖσκει τὴ μεταφυσικὴ του αἰτία, ὅχι σὰν ἀφηρημένη πραγματικότητα πού ὑπάρχει ἀπὸ μόνη της, ἀλλὰ σὰν ἀποτέλεσμα καὶ τραγικὴ συνέπεια τῆς δαιμονικῆς ἐπιρροῆς πού παρασύρει τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου καὶ βαραίνει δυσβάστακτα τὴν εὐθύνη του. Ὁ διάβολος, ἂν καὶ δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸν Θεό, στράφηκε ἐναντίον τοῦ Ἰδιοῦ καὶ τῶν δημιουργημάτων Του καὶ ἀπὸ τότε ἀντιστρατεύεται τὸ θέλημά Του. Ἐδῶ ἀκριβῶς οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας «ψηλαφίζουν» τὸ ἀνεξήγητο μυστήριον τῆς ἀνομίας. Οἱ δαιμονικὲς δυνάμεις, ἂν καὶ ἀναγνωρίζουν τὴν κυριαρχικὴ παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ, μισοῦν, φθονοῦν καὶ πολεμοῦν τὴ δύναμιν τῆς ἀγάπης Του. Στὸ πρόσωπο τοῦ ἐπιληπτικοῦ νέου βλέπουμε τὴ φρίκην τῆς μανίας τοῦ διαβόλου, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ στὴν ἀνθρώπινη συμφορὰ καὶ ἀπόγνωση, στὸ ἀδιέξοδο καὶ τὴ διάλυση.

Πίστην στὴν ὑπερδύναμιν τοῦ Θεοῦ

Μὲ τὴν παράδοξον εἰκόνα πού χρησιμοποιεῖ ὁ Χριστὸς γιὰ τὴν πίστη, θέλει νὰ ἐμπνεύσει τὴν ἐμπιστοσύνην μας στὴν ὑπερδύναμιν τοῦ Θεοῦ. «Σὰς βεβαιώ-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν κάποιος ἄνθρωπος ἐπλησίασε τὸν Ἰησοῦ καί, γονατιστός, τοῦ ἔλεγε, «Κύριε, ἔλεψε τὸ παιδί μου, διότι σεληνιάζεται καὶ ὑποφέρει πολὺ. Πολλές φορές πέφτει στὴ φωτιά καὶ πολλές φορές στὸ νερὸ. Καὶ τὸν ἔφερα εἰς τοὺς μαθητὰς σου ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν νὰ τὸν θεραπεύσουν». Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, «Ἦ γενεὰ ἄπιστη καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε θὰ εἶμαι μαζί σας; Ἔως πότε θὰ σᾶς ἀνέχωμαι; Φέρετέ μου αὐτὸν ἐδῶ». Καὶ ἐπέπληξε αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐβγήκε ἀπ’ αὐτὸν τὸ δαιμόνιον καὶ ἐθεραπεύθηκε τὸ παιδί ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην. Τότε ἦλθαν οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν ἰδιαιτέρως καὶ τοῦ εἶπαν, «Γιὰτί ἐμεῖς δὲν μπορέσαμε νὰ τὸ βγάλωμε;». Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, «Ἐξ αἰτίας τῆς ἀπιστίας σας. Σᾶς βεβαιῶ, ἐάν ἔχετε πίστιν ὡς τὸν σπόρο τοῦ σιναπιοῦ θὰ πῆτε εἰς τὸ βουνὸ αὐτὸ, “Μετατοπίσου ἀπ’ ἐδῶ ἐκεῖ”, καὶ θὰ μετατοπισθῆ καὶ τίποτε δὲν θὰ σᾶς εἶναι ἀδύνατον. Τοῦτο δὲ τὸ γένος δὲν βγαίνει παρὰ μέ προσευχῆν καὶ νουθεσίαν». Ὅταν δὲ περιεφέροντο εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, «Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παραδοθῆ σέ χέρια ἀνθρώπων. Καὶ θὰ τὸν φονεύσουν καὶ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν θὰ ἀναστηθῆ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

νω πῶς, ἂν ἔχετε πίστη ἔστω καὶ ὡς κόκκο σιναπιοῦ, θὰ ἴετε σ’ αὐτὸ τὸ βουνὸ “πῆγαινε ἀπὸ ἐδῶ ἐκεῖ”, καὶ θὰ πηγαίνει· καὶ τίποτα δὲν θὰ εἶναι ἀδύνατο γιὰ σᾶς» (Μθ. 17, 20). Μόνο ὅποιος πιστεύει στὸν σταυρωμένον καὶ ἀναστημένον Χριστό, στὸ λυτρωτικὸ ἔργο Του καὶ τῆ συνέχειά Του, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία, βλέπει καὶ βιώνει τὸ θαῦμα τῆς δυνάμει τῆς ἀγάπης Του. Ὁ ἄνθρωπος πού ἐντάσσεται στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας γεύεται τίς ἐνέργειες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, θεραπεύεται ἡ ἀρρώστια τῆς φύσει του καί, ἔτσι, ὁ κόσμος ἀνανεώνεται.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ θεία χάρη πλεονάζουσα μᾶς ἀναδεικνύει δυνατοὺς καὶ ἀπαλλοτριωμένους ἀπὸ τίς δαιμονικὰς δυνάμεις, οἱ ὁποῖες μέ πολλὰς μορφὰς καὶ σχήματα μᾶς καταδυναστεύουν μέσα ἀπὸ τίς ἀδυναμίες καὶ τὰ πάθη μας. Μόνο μέ τὴν πίστη καὶ τὴν προσευχὴν μποροῦμε νὰ ἀγκαλιάζουμε τὸν χαλασμένον ἀπὸ τὴν ἁμαρτία κόσμον καὶ ἑαυτὸν καὶ νὰ τὸν μεταμορφώσουμε μέσα ἀπὸ τὴν καθημερινὴν μας πάλην σὲ καινὴ κτίση, σὲ νέα πραγματικότητα. Μᾶς τὸ ἐγγυᾶται ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία Του. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

1 Αὐγούστου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἥτοι ἡ ἔξοδος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ παλατιοῦ εἰς τὴν Πόλιν τῶν ἁγίων ἐπὶ παίδων Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.).

Ἦχος: α' – Ἐωθινόν: Γ' – Ἀπόστολος: Α' Κορ. δ' 9-16 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιζ' 14-23.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Αὐγούστου, ΙΑ' Μαθαίου.
Ἀπόστολος: Α' Κορ. θ' 2-12 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιη' 23-35.

Ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

ΘΕΟΜΗΤΩΡ, τοῦ ἁγίου Νικολάου Καβάσιλα (λόγοι στή Γέννηση, τόν Εὐαγγελισμό καί τήν Κοίμηση· μέ εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια) (σx. 14x21, σελ. 232).

ΘΕΟΤΟΚΟΣ, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Λαμασκνοῦ (ὀμιλία στή Γέννηση καί τρεῖς ἐγκωμιαστικοί λόγοι στήν Κοίμηση· μέ εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια) (σx. 14x21, σελ. 296).

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ, (Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου), κείμενο καί μετάφραση. Ἐγκόλπιο σέ πολυτελή ἔκδοση (σx. 10x14, σελ. 168).

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, (Μητροπ. Πατρῶν Νικοδήμου) 98 κηρύγματα γιά τή Μικρή καί Μεγάλη Παράκληση καί τά ἀγιογραφικά καί ψαλμικά ἀναγνώσματα τους (σx. 13x18, σελ. 450).

«ΧΡΥΣΟΠΛΟΚΩΤΑΤΕ ΠΥΡΓΕ», (Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου), κείμενο, μετάφραση καί σχολιασμός τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (σx. 14x21, σελ. 120).

ΟΙ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ, (Ἀρχιμ. Ν. Ἰ. Πρωτοπαπᾶ). Οἱ ἱερέε ἐμφανίσεις τῆς Παναγίας σέ Ἁγίους, οἱ ὀλοφάνερες παρουσίες τῆς στούς πιστούς (σx. 14x21, σελ. 136).

ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑ ΠΡΟΣΩΝΥΜΙΑ, (Μητρ. Κορίνθου Παντελεήμονος Καρανικόλα, †). Ὄνόματα, ἐπώνυμα, προσαγορεύματα γιά τήν Θεοτόκο Μαρία (σx. 20x26, σελ. 444).

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «Γνωριμία μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη», στίς 16:00

2) «Τή μουσική τῶν ἀγγέλων» (Βυζαντινή μουσική) στίς 17:00

3) «Τήν ἱστορία μας» στίς 21:30

4) «Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00

5) «Μεγάλα ἀφιερῶματα: σέ ἁγίους καί ἥρωες» (κάθε Κυριακή) στίς 22:00-00:00. Περισσότερα: www.ecclesia.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr